

Universitätsbibliothek Wuppertal

Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum Opera

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

Pro Megalopolitis

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1565)

vt multis in rebus erretis, & frustreremini. Atque vt multi securè has in repub. partes suscipiant: in causa fortasse potissimum sunt, quæ à prabitoribus suis accipiunt, emolumenta: sed tamen vos etiam reprehendendi estis. Dicebat enim vos, Athenienses, eundem habere animum de ordine reipublicæ, quem de ordine militari habetis. Is igitur quis est? Vos desertorem assignati à duce ordinis, ignominia notandum censetis, & à repub. arcendum. Decet igitur, eos etiam qui ordinem in repub. traditum à maioribus deseruerunt, itaque se gerunt vt potentie paucorum studeant, honore dicenda apud vos sententia priuari. Nunc socios, qui se vobiscum eosdem & amicos & hostes habituros iurarunt, beneuolentissimos existimatis: magistratus autè quos hostibus ciuitatis addictos esse liquidò nostis, eos pro fidelissimis habetis. Sed quod vel in illis accusetur, vel in cæteris vobis reprehendatur, difficile repertu non est. Quibus autem orationibus, aut quibus actionibus ea quæ prauè nunc fiunt, corrigantur, id demum repertu est difficile. Ac de omnibus velle dicere, non est huius fortasse temporis. Sed si ea quæ instituitis, vtili quapiam actione confirmare poteritis: cætera etiam singula se fortasse melius habitura sunt. Ego igitur censeo, vobis harum rerum curam magno & constanti animo suscipiendam: easdemque pro reipublice dignitate conficiendas: vel hac de causa, quod maiores vestros, & eorum præclara facinora prædicari, atque triumphos enumerari, cum voluptate auditis. Itaque cogitabitis, monumenta illa dedicata esse à maioribus non vt ea miremini, spectantes duntaxat: sed vt eorum qui ea consecraverunt, virtutes imitemini.

Ac reprehensione ad conclusionem transitus.

LIBANII ARGUMENTVM IN ORATIONE pro Megalopolitis.

Lacedæmonij, quum ad Leuctra Bæotia oppidum victi à Thebanis, propter Arcadum defectionem, qui se ad Thebanos contulerant, in magno periculo essent: Atheniensium auxilio conseruati sunt. Post, his discrimenibus propulsatis, recuperatæque ex parte pristina potentia, Megalopolim Arcadiae urbem inuasert: postulata per legatos ab Atheniensibus eius belli societate. Miserunt & Megalopolitæ Athenas, qui auxilium peterent. Demosthenes igitur Atheniensibus auctor est, ne vel excindi Megalopolim, vel opes Lacedæmoniorum crescere patiantur: cum è re publica sit eis terrori non esse Lacedæmonem.

DEMOSTHENIS PRO MEGALOPOLITIS ORATIO, XVI. Hieronymo Vuolfio interprete.

Beneuolentia & attentionis captatio.

TRIQUE mihi peccare videntur, Athenienses, tam qui Arcadibus, quam ij qui Lacedæmonis patrocinantur. Tanquam enim ab alterutris missi, non nostri ciues sint: apud quos illi vtrique legationem obeunt: sic mutuo se accusant, & criminantur: id quod legatis relinquendum fuit. Eorum enim qui consilium hic pollicentur, officium est, animis neutram in partem inclinantibus, dicere sententias: & sine contentione exquirere, quid vobis maximè conducatur. Nunc sic equidem existimo, nisi noti essent, Aticæque loquerentur, fore

συμβουλεύειν ἀξιουμάτων νυν δ' ἔγωγε, εἰ πρὸς αὐτῶν ἀφελοὶ τὸ γνηώσκεισθαι, καὶ τὸ τῆ φωνῆ λέγειν ἀστικῶς, πολλοῖς

πολλῶν ἀμαρτάνειν ὑμῖς εὐκότως συμβαίνει. ἢ μὲν τοῖς πολλοῖς ἀδελῶς ταύτην ἢ τῆ ἐν αἰρείῳ τῆς πολιτείας. ἢ σὺ μὲν αἰ ἀφελῶ τ' ἰσοδοτοῦ αὐτοῖς ἀφέλειαν μέγιστον αἶπα. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὑμῶς ἀπ' ἧς ἐχοι δικαίως αἰπῶσαι. ἐξελὼ γὰρ ἀνδρες ἀθληταῖοι, τ' αὐτῶν ἔχεν δέξομαι ὑμῶς πρὸς ἐν τῇ πολιτεία τάξεως ἢ περ πρὸς ἐν στρατῷ τάξεως ἔχεται. οὐδ' ὅσον αὐτοῖς ὑμῖς τὸν λείποντα τῶν ὑπὸ τ' στρατηγῶν τάξιν ταχθεῖσαν, ἀπὸν εἶδα πρὸς ἑὸν ἐπὶ καὶ μηδενὸς τῶν κοινῶν μετέχειν. καὶ τοίνυν καὶ τοῖς τῶν ὑπὸ τῶν στρατηγῶν τάξιν ἐν τῇ πολιτεία πρὸς ἀδελφῶν λυπόντας, καὶ πολιτῶν ὁμοῦς ὀλιγαρχικῶς, ἢ ὑμῖς τὸ συμβεβλήεν ὑμῖν αὐτοῖς ποιεῖσθαι. καὶ ἢ τῶν μὲν συμμάχων τοῖς αὐτοῖς ἐχθροῖς καὶ φίλοις ἔξεν ὑμῖν ὁμομοχότας, νομίζετε δυνουσάτας: τῶν ἢ πολιτῶν ὁμοῦς, οἷς ἴσται, σαφῶς τοῖς τῆς πόλεως ἐχθροῖς ἢ ἠμεῖς. τοῖς τῶν πιστοτάτοις ἠγείσθαι. ἀλλὰ γὰρ ἔχεται καὶ κτητορήσεις τούτων ἢ τοῖς ἄλλοις ὑμῖν ὀπιπλήξεται. καὶ περὶ δὲ ῥεῖν ἄλλ' ἂν ὅποιον λόγων, ἢ ποίας πρὸς ἑὸς ἐπανορθώσεται πρὸς αὐτῶν οὐκ ὀρθῶς ἔχει, καὶ τ' ἔργον ὀρεῖν. ἴσως μὲν οὐκ ἴσται πρὸς καὶ ῥεῖν πρὸς πάντων λέσειν. ἀλλ' ἐν αὐτῷ πρὸς ῥεῖν, δὲ ὑμῖς ὀπιπλήξεται συμπεριουσία ἢ πρὸς ῥεῖν καὶ τῶν ἢ ἴσως καὶ δὲ ἢ ἑλπον χροῖ. ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι, δὲ ὑμῶς αἰπῶσαι συμβαίνει ταύτων τῶν πρὸς ῥεῖν ἢ ῥεῖν ὁμοῦς καὶ πρὸς ῥεῖν ἢ ῥεῖν τῆς πόλεως. ἢ συμμοχότας, ὅπ' ἄρα ἀκούοντες, ὅταν πρὸς ῥεῖν τοῖς πρὸς ῥεῖν ὑμῶν, καὶ τὰ πρὸς ῥεῖν ὁμοῦς διεξῆν. καὶ τὰ ῥεῖν λέγει. νομίζετε τούτων ταῦτα ἀδελφῶν τοῖς πρὸς ῥεῖν ὑμῶν, οὐκ ἵνα θανμάζετε ταῦτα πρὸς ῥεῖν μόνον ἀλλ' ἵνα καὶ μιμησθε τῶν ἀδελφῶν ἀρετάς.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ὑπὸ τῶν μεγαλοπολιτῶν λόγου.

ΟΤε λακεδαίμονιοι νικηθέντες ὑπὸ θεβαίων ἐν ἀδελφείῳ τῆς βιοτίας, εἰς κινδύον μέγαν κατέστησαν, ἐπιστάντων ἀρκαδίων, καὶ πρὸς ῥεῖν τοῖς θεβαίοις ἀθληταῖοι σύμμαχοι λακεδαίμονιοις ἠμεῖς. διεσπασαν αὐτοῖς. ἔξεν ἢ λακεδαίμονιοι τῶν κινδύων ἀπαλλαγῶντες, καὶ πρὸς ῥεῖν εἰς δὲ ῥεῖν. ὅπ' ἄρα καὶ πρὸς ῥεῖν ἀρκαδίας ἠρχετο. καὶ τὸν ἀθληταῖοις πρὸς ῥεῖν πρὸς ῥεῖν, κοινῶν ὑμῖς τῶν πρὸς ῥεῖν. περὶ αὐτῶν ἢ καὶ οἱ μεγαλοπολιτῶν πρὸς ῥεῖν ἀδελφῶν, πρὸς ῥεῖν τῶν ὑπὸ τῶν ὅπ' ἄρα καὶ πρὸς ῥεῖν ὑμῶν, οὐκ ἵνα θανμάζετε ταῦτα πρὸς ῥεῖν μόνον ἀλλ' ἵνα καὶ μιμησθε τῶν ἀδελφῶν ἀρετάς.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΟΥΠΕΡ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΤῶΝ λόγος.

Ἄφροτερό μοι δοκοῦσιν ἀμαρτάνειν, ὡ ἀνδρες ἀθληταῖοι, καὶ οἱ τοῖς ἀρκαδοῖς, καὶ οἱ τοῖς λακεδαίμονιοις σιμπερικότας ὡσπερ γὰρ ἀφ' ἐπ' ἑστέρων ἠκοντες, οὐκ ὑμῶν ὄντες ἀφελῶ, πρὸς οὖς ἀφροτεροῖς πρὸς ῥεῖν καὶ κτητορήσεις καὶ ἀβασταλοῦσιν ἀλλήλοισ. καὶ ἢ τῶν μὲν τῶν ἀφροτέρων ἔργον. τὸ δὲ κοινῶς ὑπὸ τῶν πρὸς ῥεῖν λέγειν καὶ τὰ βέλπιστα ὑπὸ τῶν, σκοπεῖν αἰδὸς φιλανετίας, τῶν ἐν τῷ πρὸς ῥεῖν πολλοῖς

πολλοὺς αἱ οἰκίαι τοῖς μὲν ἀρκάδας, τὰς δὲ λυκαῶνας αὐ-
 τῶν ἐστὶ νομίσει. ἐγὼ δὲ, ὅσον μὲν ὡς χαλεπὸν τὸ τὰ βέλπυ-
 σα λέγειν ἐστὶ σωζήσασθαι τῶν γὰρ ὑμῶν, καὶ τῶν μὲν, ταῦ
 π βελόμενων, τῶν δὲ ταυτῶν, ἐὰν τὰ μεταξύ τις ἐγχειρή λέ-
 γει, καὶ ὑμεῖς μὴ ἀειμείνιτε μαθεῖν χεῖρει, μὲν οὐδε-
 τέροις, δεξιὰ βλήσεται ἢ πρὸς ἀμφοτέροις οὐ μὲν, ἀλλ'
 ἀφ' ἑστέων μάλλον αὐτὸς, ἀν' ἄρα τὸ πάτω, δοκεῖν φλυ-
 αρεῖν, ἢ περ' ἀ βέλπυσα νομίζω τῆ πόλει, πρὸς ἑστέων πῶν
 ὑμῶν ἐξ ἀπατήσων, τὰ μὲν ἔν' ἄλλα, ὑστερον, ἀν' ὑμῶν βου-
 λομένοις ἢ, λέξω. ἀπὸ δὲ τῶν ὁμολογημένων ὑφ' ἀπάντων
 ἀρξομεθα, ἀ κοῦρα νομίζω διδάσκων. οὐκοῦν οὐδ' αὖ
 εἰς ἀντίποι, ὡς οὐ συμφέροι τῆ πόλει, καὶ λακεδαίμονις
 ἀδυνεῖς ἐστὶ, καὶ θεβαίους τυτούσι. ἐστὶ τοίνυν ἐν πνι κηρῶ
 τοῖστω τὰ πρὸς ἡμᾶς νῦν (εἰ π δὲ τοῖς εἰρημένοις πολ-
 λάκις παρ' ὑμῶν λόγους τεκμηριώσεται) ὡς τε θεβαίους μὲν
 ὄρχοιδρῶν, καὶ θεασιῶν, καὶ πλάτων οἰκιστῶν, ἀδυνεῖς
 γηυῖσται λακεδαίμονις, εἰ ποιήσονται ἀρκάδιαν ὑφ'
 ἑαυτοῖς, καὶ μεγάλῃ πόλιν αἰρήσουσι, πάλιν ἰσχυροὺς γε-
 νήσεται. σκεπτεῖν τοίνυν μὴ πρὸς ἑστέων τούτων γηυῖσται
 φερέρις ἐστέων μεγάλους ἐάσωμεν, ἢ ἐκείνοι μικροὶ γηυῖσται
 σον, καὶ λάθωσιν ἡμᾶς πλείονι μείζονι οἱ λακεδαίμονιοι
 γηυῖσται, ἢ ὅσων τὰς θεβαίους ἐλάττωσι συμφέροι γηυῖ-
 σται, οὐ γὰρ ἐκείνῳ γ' αὐτῶν οἰκιστῶν, ὡς ἀπὸ ἀλλὰ σάσται βε-
 λοίμεθα ἀπὸ πάλους λακεδαίμονις ἀν' ἡ θεβαίων, ἐστὶ
 τὸ ἐστὶ ὁ ἀπὸ ἀλλὰ σάσται. ἀλλ' ὅπως κηυῖσται δυνήσονται
 μηδὲν ἡμᾶς ἀδικεῖν. ἔστω γὰρ ἀν' ὑμῶν μὴ πλείους ἀδικίας
 εἶημεν ἀλλὰ τὴν δία, ταῦτα μὲν οὕτω δύνῃσται φησὶσται
 δυνήσονται, εἰ πρὸς οὐς παρεστῶμεθα ἐν κηυῖσται. τού-
 τοις συμμάχοις αἰρήσουμεθα, εἰ τὰ βοηθήσονται πύλεις ἐ-
 ναντία ἐκείνοις, μετ' ὧν τότε κηυῖσται δυνήσονται; καὶ μοι
 ταῦτα δοκεῖ. πρὸς δὲ ἑστέων δὲ π' ἡ τὰ δίκαια ποιῶν ἐστὶ
 λόγους τῶν ἐστέων. εἰ μὲν τοίνυν ἐστέων σούσι πάντες εἰ-
 ρηλίως ἄρχειν, οὐ βοηθήσονται τοῖς μεγαλοπολίταις, οὐδὲν
 γὰρ δύνῃσται. ὡς τε, οἱ ὀδοποιῶν ὑπερῆσαν ὑμῶν ἐστὶ πρὸς
 τοῖς ἀπὸ πάλους. συμμάχοι δὲ ἡμῶν, οἱ μὲν, ὑπάρ-
 χουσι ὡς φασιν, οἱ δὲ, πρὸς γηυῖσται νῦν, καὶ τί αὐτῶν ἄλλ-
 λο βουλοίμεθα; ἐὰν δὲ ἀδικῶσι καὶ πολεμῶσιν οἰωνῶν δύνῃσται
 εἰ μὲν ὑπὸ τούτων μόνον βουλοίμεθα, εἰ καὶ μεγάλῃ πό-
 λιν ἡμᾶς πρὸς ἑστέων λακεδαίμονις, ἢ μὴ δίκαιον μὲν οὐ,
 συγχωρῶν δὲ ἐγὼ γ' εἶσται, καὶ μηδὲν ἐναντιώσονται τοῖς
 τότε τῶν αὐτῶν μεταχοῦσι κηυῖσται, εἰ δὲ ἀπαντες ὀπί-
 σται, ὅτι ταῦτα αὐτῶν εἶσται, ἴσται ὀπί στας ἡμῶν. φε-
 σαται πρὸς ἐμοὶ τῶν νῦν χαλεπὸν τοῖς μεγαλοπολίταις; ἢ
 τῶν ἡμῶν συμβεβούλευσι ποιῶν; ἀλλ' οἱ δὲ εἰς ἐρεῖ. καὶ μὲν,
 πάντες ὀπί στας, ὡς καὶ πρὸς ἡμῶν τούτων καὶ μὴ, βου-
 θεῖσται καὶ δεξιὰ τοῖς ὀδοποιῶν, οἱ δὲ ὀδοποιῶν μεσσηνίοις
 καὶ δεξιὰ τὸ συμφέρον ἐστὶ, καὶ τοῖς ἐστέων ταῦτα τῶν πόλιν.
 σκεπτεῖσται δὲ πρὸς ὑμῶν αὐτοῖς, ποτέρον τ' ἀρχὴν καλ-
 λίονα ἐστέων πρὸς ποτέρον ποιήσεται τ' μὴ ὀπί στας ἐρεῖν
 ἡμᾶς ἀδικεῖν λακεδαίμονις; ἢ ὑπὸς μεγάλῃς πόλεως, ἢ
 τῶν ὑπὸς μεσσηνίους; νῦν μὲν γε βοηθήσονται δοξετε ἀρκάσι,
 καὶ τῶν εἰρηλίως ἀπὸ ἀλλὰ στας ἐστὶ βεβαίαν, ὑπὸς ἡς κηυῖσται
 δυνήσονται καὶ παρεστῶσται. τότε δὲ εὐδελοὶ πᾶσιν ἐ-
 σεται, οὐ τῶν δίκαιον μάλλον ἐνεκα μεσσηνίους ἐστὶ βου-
 λοίμεθα, ἢ τῶν πρὸς λακεδαίμονις φόβου. δύνῃσται πῶν
 μὲν αἰεὶ καὶ πρὸς ἑστέων τὰ δίκαια συμπερῶσται, ὅπως
 ἄμα καὶ συμφέροντα ἐστὶ ταῦτα, ἐστὶ τοίνυν καὶ τοιοῦτος
 πρὸς λόγους πρὸς τῶν ἀπὸ πάλους, ὡς κομίσασται τὸν ὀ-
 ρῶσται ὑμῶν ἐγχειρεῖν δεῖ. εἰ δὲ τοῖς βοηθήσονται ἀν' ἡμῶν, ἐχθροὺς ἐπ' αὐτὸν νῦν κηυῖσται, καὶ ἐξ ὀδοποιῶν συμμάχοις.

A multos, qui eos partim Arcades esse, partim Laco-
 nes putarent. Et si autem video, quam difficile sit opti-
 ma suadere (nam cum vos unam decepti sitis, & alij a-
 lia velitis: fit, si quis mediam viam teneat, ut scilicet rem
 cognoscere grauemini, ut & neutris gratificetur, &
 in utrorumque odia incurrat) veruntamen ipse malo
 si forte ita ceciderit) ineptus videri, quam ommissis
 his quae mihi maximè videntur esse à republic. per-
 mittere, ut quidam vos decipiant. Ac cetera quidem
 postea, si veltra voluntas feret, dicam: nunc verò quid
 potissimùm expedire existimem, exorsus ab his quae
 omnes confitentur, docere incipiam. Nemo igitur
 negabit esse à republica, & Lacedaemonios & The-
 banos istos esse infirmos. Nunc autem is rerum status
 est (si qua modò cōiectura ex his quae saepe apud vos
 iactata sūt, capi debet) ut Thebani, si Orchomenus
 & Thespiae & Plataeae instauratae fuerint, infirmi:
 Lacedaemonij, si Arcadiam subegerint, & Megalopo-
 lim ceperint, de integro potentes sint futuri. Vidē-
 dū igitur est, ne prius hos formidabiles & magnos
 fieri sinamus, quam illi attenuati fuerint: neve pau-
 latim Lacedaemoniorum opes multo maiores fiant,
 quam quantum Thebanas minui conducit. Neque
 enim illud profectò dicemus, malle nos permuta-
 tione facta, Lacedaemonios habere aduersarios,
 quam Thebanos: neque hoc illud est quod cōsequi
 studemus. id quidē volumus, ut neutri nos illis inu-
 riis afficere possint. Haec enim optima ratio fuerit
 res nostras in tuto collocandi. At hercule sic oportere
 fieri fatebimur: sed non esse committendum di-
 cemus, ut eorum societatem amplectamur, cum qui-
 bus ad Mantineam collatis signis pugnaverimus: &
 nunc ipsos iuueamus contra illos, cum quibus com-
 mune periculum adierimus? Ego quoque in hac sen-
 tentia sum: sed illud etiam mihi requirendū videtur,
 ut alteri quae aqua sunt facere non recuset. Quòd si
 omnes pacem agere volent: Megalopolitas non iu-
 uabimus, nulla postulante necessitate. Itaque nihil
 moliemur aduersus eos, qui nobiscū in acie stete-
 rūt. Nam & alteri (ut proficetur) iam socij nostri sunt:
 & alteri nunc nobiscum se coniungent. & quid ex-
 optemus aliud? At si Lacedaemonij iure violato bel-
 lū illis intulerint: equidē si haec sola quaestio verte-
 tur, utrum nos Lacedaemoniis Megalopolim condo-
 nare debeamus necne: non repugno (quanquam ini-
 quum id esset) condonemus, neque quicquā illis ad-
 uersumur, qui tunc eadem pericula unam nobiscū a-
 dierunt. Sin verò scitis omnes, hac capta eos Messē-
 nam aggressuros: dicat mihi aliquis istorū qui Me-
 galopolitis nūc infesti sunt, quid nobis tum suafu-
 rus sit? Nemo respondet. Atqui scitis omnes, siue i-
 sti suadeant, siue dissuadeant, opem esse ferendam:
 cum propter ictū cum Messeniis fœdus, tū quia ex-
 pedit ut ea vrbs incolatur. Cū animis igitur vestris
 cogitate, utrum initiū nobis honestius futurum sit,
 & humanius, ad coercendas iniurias Lacedaemo-
 niorū: hoc ne pro defensione Megalopolis, an illud
 ad Messenam tuendam? Nunc quidem Arcadibus opitu-
 lari vos, & pacis conseruationi studere, pro qua pe-
 riculati estis, & in acie dimicastis, apparebit. Tū ve-
 rò perspicuū erit omnibus, vos Messenam velle inco-
 lumem, non tā aequitatis causa, quam metu Laceda-
 moniorum. Semper autem spectari & agi debet ea quae
 iusta sunt: simulque danda est opera, ut eadem etiam
 expediant. Affertur & talis quaedam ratio ab aduer-
 sariis nostris: dandam esse operam, ut Oropū reci-
 piamus: quòd si eos, qui ad eam rem adiutores alioqui
 fuissent, ab alienauerimus, socij nobis sint defuturi.

Propo-
 tio, & est
 à republi-
 ca, nec in-
 honestū,
 Megalopo-
 litas con-
 seruari.

Nec pro-
 pter Oropi
 recupera-
 tionē esse
 conueni-
 dum ad La-
 conū vio-
 lentiam.

Ego verò dandam esse operam, ut Oropus recuperetur, & ipse affirmo: sed hostes nobis fore Lacedaemonios, si nunc societatem cum Arcadibus, qui amici nobis esse volunt, coierimus: dictu nefas illis illis esse puto, qui nobis persuasere, ut Lacedaemoniis periclitantibus subueniremus. Nam haec qui dicunt, auctores fuere, quum omnes Peloponneses huc venisset, ductu & auspiciis vestris Lacedaemonios oppugnaturi, ut & illos repudiaremus: quae illi de causa (id quod eis erat reliquum) ad Thebanos se contulerunt: & pro incolumitate Lacedaemoniorum, non modò pecuniam conferremus, sed vitam etiam nostram in discrimen adduceremus. Atqui ne vos quidem eos servare voluissetis, si hoc nobis antè dixissent isti, cõservatos eos, nisi omnè licentiam daretis denuò faciendi quae vellent, & grassandi, nullam de accepta salute gratiam vobis habituros. Imò etiamsi conatibus Lacedaemoniorum vehementer adversum est, Arcades in societatem nostram recipi: decet tamè eos maiorem nobis habere gratiam, pro eo quòd in summis operibus vestra periculis cõservati sūt: quàm propterea nunc irasci, quòd illorum iniuriis obfistatis. Quo pacto igitur nos ad Oropum recuperandum nò iuvabūt, nisi omnium mortalium ingratißimi esse velint? id quod ego mehercule nò video. Iam eos quoque demiror, qui causam hanc praetexunt, videri nostram civitatem, ineunda cum Arcadibus societate, & his agendis, inconstantiae & perfidiae opinionem subituram. Mihi enim, Athenienses, contrarium videtur. Cur? quia neminem omnium negaturum arbitror, à nostra vrbe & Lacedaemonios, & prius Thebanos, & postremò Euboeas cõservatos, & postea in societatem receptos esse. quum quidem unum & idem semper spectaret. Illud verò quidnam est? ut oppressos iniuriis erigeret, ac tueretur. Quod si ita est: non iam levitatis crimen in nobis hærebit: sed in illis, qui pari & æquo iure vivere nolūt: atque apparebit, mutari negotia propter eos qui per iniuriam superiores semper esse student: civitatem nostram eandem manere. Mihi verò videtur Lacedaemonij singulari agere calliditate. Nunc enim illi aiūt Eleis quasdam Triphyliæ partes restituendas: Phliasius Tricarantum: aliis quibusdam Arcadibus patriam reddendam, nobis Oropum: nò ut nostrum quenque id quod suum est habere videat: longè alia ratio est. noua enī in eos incessisset ista humanitas, sed ut dum omnibus adiutores videantur ad ea recuperanda, quae singuli sua esse contendunt, ipsis Messenam oppugnaturis, aut omnes eius expeditionis socij, & strenui adiutores sint: aut cum eos suffragatores habuerint in iis vendicandis, quae illi sua esse contenderant, nisi parem gratiam iidem retulerint, iniurij videat̄ur. Ego verò existimo, è nostra vrbe, etiamsi nullos Arcades Lacedaemoniorum libidini permisisset, Oropum posse recuperari: & illis (modò æquum facere velint) adiuvantibus, & caeteris omnibus annitentibus, quibus iniquum videtur à Thebanis aliena detineri. Et si autem hoc nobis certò constaret, nisi Lacedaemonios Peloponnesum subvertere sineremus: nos Oropum capere non posse: optabilius (si dicere liceat) cõseuo, missum facere Oropum, quam Messenam & Peloponnesum Lacedaemoniorum obicere violentiæ. Nec enim hanc duntaxat rationem nobis cum eis esse existimo. Sed ut omittam id, quod in mentem mihi venerat: illud fore opinor, ut multis de rebus periclitemur. Ea porrò quae Megalopolitas Thebanorū causa contra nos egisse dicunt, absurdū est, nunc accusatiōnis proferre loco;

Arcadibus desertis periculū venturum ad Athenienses.

A ἐγὼ ἤ, τὸ μὲν κομισαδὲς ὠροπόν, περιεσθαι φημι δεῖν καὶ αὐτὸς τὸ δὲ ἐχθροὺς ἡμῶν ἐσεσθαι λακεδαιμονίοις νυν, ἐὰν ποτισόμεθα συμμάχοις ἀρκάδων τοῖς βουλομένοις ἡμῶν εἶν φίλοις· μόνους οὐδ' εἰπεῖν δεξείνασιν νομίζω τοῖς πείρασιν ἡμῶν, ὅτ' ἐκινδυνώσωσιν λακεδαιμονίῳ, βοηθεῖν αὐτοῖς οἱ γὰρ ταῦτα λέγοντες, ἐπεισαν ἡμῶν, πάντων πελοποννησίων ἐλθόντων ὡς ὑμῶν, καὶ μετ' ὑμῶν ἀξιούτων ὅτι τὰς λακεδαιμονίῳ ἰέναι· τοῖς μὲν μὴ παροξύνειν αὐτοῖς (καὶ δεξείναι ὅτι καὶ ὑπολοῖπον αὐτοῖς, ὅτι θεβαίους ἡλθον) καὶ δεξείναι τῆς λακεδαιμονίῳ σωτηρίας, καὶ χρημάτων ἐσφέρειν, καὶ τοῖς σαμασικινδυνώσειν, καὶ ταῦτα ἂν ὑμεῖς ἐθέλησατε δεῖν σὺν αὐτοῖς, εἰ τὸ τοῦ παρόντος ὑμῶν, ὅτι σωθέντες, εἰ μὴ πεῖν, ὅτι βούλονται, πάλιν αὐτοῖς εἶναι, ὅτι ἀδικεῖν, οὐδέ μιν χάριν ὑμῶν ἐξουσι τῆς σωτηρίας, καὶ μὴ εἰ καὶ σφόδρα ἐναντίον ἐσὶ τοῖς λακεδαιμονίῳ ὅτι χερήματα, τὸ τοῖς ἀρκάδων ἡμῶν συμμάχοις ποῖσασθαι. προσήκει δὲ πάλιν πλείω χάριν αὐτοῖς ἔχειν ὡς ἐσώθησαν ὑπὸ ὑμῶν, εἰς τοὺς ἐλάττους ἐλθόντες κινδύνους, ἢ ὡς ἀδικεῖν καλοῦσιν) νυν, ὅτι γίγνεται ὡς τε πῶς οὐ βοηθήσουσιν ὑμῶν ἐπ' ὠροπονίῃ, καὶ μὴ πάντων αἰθροπόντων δεξέουσιν εἶναι, ὅ, μα τοῖς θεοῖς, ἐγὼ γὰρ ἐχθροῖς. θαυμάζω τίνων τῶν λεγόντων τὸν λόγον τῶτον, ὡς εἰ συμμάχοις ποτισόμεθα ἀρκάδων, καὶ ταῦτα παροξύνειν, μεταβάλλειν δόξει, καὶ οὐδὲν ἔχειν πῶς ἢ πόλις, εἰ μὴ γὰρ δεκεῖ τοῦ ἀντιπῶν, ὡς ἀδρες ἀθλιώτοι. δεκατὶ ὅτι τῶν ἀπῶντων οὐδένα ἀπειπεῖν εἶμαι, ὡς οὐ καὶ λακεδαιμονίῳ, καὶ παρόντων θεβαίῳ, καὶ τὸ τελευτήσαν ὁ βόας ἐσώσεν ἢ πόλις, καὶ μὴ ταῦτα συμμάχοις ἐποιήσατο, ἐν τῇ τὸ αὐτὸ ἀεὶ βουλομένη παρόντων, ἐπὶ τὸ τίς τοῖς ἀδικουμένοις σῶσεν, εἰ πῶς τῆθ' οὕτως ἔχει ἔχ' ἂν ἡμεῖς εἴμεν οἱ μεταβάλλομενοι ἀλλ' οἱ μὴ θέλοντες τοῖς δικαίοις ἐμμένειν. καὶ φανήσεται τὰ πράγματα δεξείναι ἀεὶ πλεονεκτήσειν βελομένοις, μεταβάλλομενα, οὐ καὶ πόλις ἢ μὴ. δοκοῦσι δέ μοι λακεδαιμονίῳ μάλα δεῖν ἄν ἔργον αἰθροπόντων ποιεῖν. νυνὶ γάρ φασιν ἐκείνοι δεῖν, ἢ λέγειν μὲν τὸ ξιφουλίας πῶς κομισαδαί φλιασίοις ἢ τὸ ξιφάρανον ἄλλοις δέ πῶς τῶν ἀρκάδων, ἢ αὐτῶν καὶ τὸν ὠροπόν ἡμῶν οὐχ ἵνα ἐκείνοις ἢ μὴ ἴδωσιν ἐχθρίας τὰ ἐαυτῶν, εἰ δὲ ὀλίγου δεῖ. ὅ, εἰ γὰρ αἰ φιλοῦσιν ὠροπονίῳ γερονότες εἶεν. ἀλλ' ἵνα πᾶσι δοκῶσι συμπαράττειν, ὅπως αἰ ἐκείνοι κομισαδαί ταῦτα, ἢ φασιν αὐτῶν εἶναι ἢ ἐπιδοῦν ἵωσιν ὅτι μεσόντων καὶ αὐτοῖ, συστὰ δύνανται πᾶντες αὐτοῖς οὕτοι καὶ βοηθῶσι παροξύνειν ἢ δοκῶσιν ἀδικεῖν, καὶ ὡς ἐφασαν ἐκείνοι σφᾶν αὐτῶν εἶναι, συμλήφοις λαβόντες ἐκείνοις, μὴ τὸ οὐσίαν αὐτοῖς χάριν ἂποδοῦντες. ἐγὼ ἢ νομίζω τὴν πόλιν παρόντων μὲν καὶ χάριν τῶν καὶ δεξείναι λακεδαιμονίῳ πῶς ἀρκάδων, ὠροπόν αὐ κομισαδὲ καὶ μετ' ἐκείνων, αὐτὰ δὲ δικαίῳ ποιεῖν ἐθέλωσι, βοηθοῦσιν καὶ μὴ τῶν ἄλλων, τῶν οὐκ οἰομένων δεῖν θεβαίῳ εἶναι ἔχειν τὰ ἀλλοθρία. εἰ δὲ ἄρα τῆθ' εὐδην ἡμῶν γίγνεται, ὅτι μὴ λακεδαιμονίῳ εἴαντες τῶν πελοπόννησον καὶ παρόντων, οὐχ οἱοῦντο ἐσόμεθα ὠροπόν λαβεῖν ἀίρετώτερον (εἰ εἶόν τ' εἴπειν) ἢ ἡροπόν, τὸν ὠροπόν εἶναι, ἢ λακεδαιμονίῳ μεσόντων παρόντων καὶ πελοπόννησον. οὐ γὰρ αὐ ἡροπόν καὶ πούτου μόνον ἡμῶν εἶναι τὸν λόγον παρόντων ἐκείνοις. ἀλλ' εἴσω τὸ γὰρ ἐπέλθον εἴπειν μοι. καὶ πολλῶν δὲ αὐ οἱ μὴ κινδυνῶν ἡμῶν γίγνεται. ἀλλὰ μὲν, ἢ γὰρ φασὶν παροξύνειν δεξείναι θεβαίῳ τοῖς μεγαλοπολίταις ὑπεναγῆτα παρόντων ὑμῶν ἀποποιῶν μὲν ἐν καπιθωρίας μέρει ποιεῖσθαι βουλομέν.

Βελομηρών, ἢ γυέδω φίλων αὐτῶν, ἵνα τοῦαντίον δὲ
 ποιῶσιν ἡμᾶς. βασιλεύειν, καὶ σκοπεῖν, ἔξ ἵππου ξόπου μὴ
 γηροῦσιν. Ἐ μὴ γηροῦσιν, ὅπως αὐτὸν ἀποδαμοτέροις
 τοῦ τοῦ κατὰ θεοῦ ἀποδαμοτέροις ἀποδείξωσι. τοσούτων
 πλείονος ὀργῆς αὐτοὶ δικαίως αὐτὸν τυγχάνουσι, εἰ τοιού-
 των συμμάχων τὴν πόλιν, ὅτ' ἐφ' ὑμᾶς πορτέροις ἢ λ-
 δον, ἢ θεβαίοις ἀπεσέρησαν. ἀλλ' οἶμαι ταῦτα μὲν εἶσι
 δούτερον ἀθερόπων, Βελομηρών ἐτέρων ποιῶσιν τοῦ-
 τοῦ συμμάχου. ἐγὼ δὲ ὅσα αὐτῶν λόγισμῶν σκοπεῖν τις
 εἰκάσει, καὶ τοῖς πολλοῖς ὑμῶν οἰομαι ταῦτα φῆσαι ὅ-
 τι, εἰ λήθον) μεγάλην πόλιν λακεδαίμονιοι, κινδυνώ-
 σι μεσλίην. εἰ ἢ καὶ ταύτῃ λήθον). φημὶ ὑμᾶς εἶσεσθαι
 συμμάχου θεβαίων. πολὺ δὴ καλλίον. Ἐ ἀμεινον, τὴν θε-
 βαίων συμμάχων αὐτοῖς ὄψα λαβεῖν, τῆς ἢ λακεδαί-
 μονίων πλεονεξία μὴ ὀπίσθωσιν. ἢ νῦν ὀκνοῦσθαι μὴ
 τοῖς θεβαίων σώσωσιν συμμάχου, τοῦ τοῦ μὲν πορτέ-
 ρου, πάλιν ἢ σῶσειν αὐτοῖς τοῖς θεβαίοις, καὶ πορτέροις
 ἐν φόβῳ καθεστῆναι κατὰ ἡμῶν αὐτῶν. οὐ γὰρ ἐγὼ γὰρ ἀδελ-
 τῆς ὑπολαμβάνω τῆς πόλεως, τὸ λαβεῖν μεγάλην πόλιν
 λακεδαίμονιοι, καὶ πάλιν γυέδω μεγάλοις. ὅσον γὰρ
 αὐτοῖς καὶ νῦν, ἔχ' ἑαυτῶν τὴν μὴ παθεῖν τὴν κινδόν, πόλε-
 μον ἀραιοῦσι, ἀλλ' ἑαυτῶν τὴν κομισάσθαι τὴν πορτέροις
 οὐσαν ἑαυτοῖς δυνάμειν. ὡν δὲ ὅτ' ἐκείνων εἶχον ὠρέ-
 ροντο, ταῦθ' ὑμεῖς μᾶλλον ἴσως εἰδότες ἢ ἐγὼ, φοβοῦσθαι
 αὐτοῖς εἰκότως. ἢ δὲ ὡς δὲ αὐτῶν πῶς ἴσως ἴσως, τῶν τε
 τοῖς θεβαίοις μισεῖν φασκόντων καὶ τῶν τοῖς λακεδαίμο-
 νίαις, πότιρα δὴ ἐκάτεροι μισοῦσιν, οἱ δὲ μισοῦσιν, ἑαυτῶν
 ὑμῶν καὶ τὴν συμφέροντος ὑμῶν, ἢ ἑαυτῶν λακεδαίμο-
 νίων θεβαίαις, ἑαυτῶν ἢ θεβαίων λακεδαίμονίαις, ἐκάτεροι
 εἰ μὲν γὰρ ἑαυτῶν ἐκείνων. οὐδέτεροις ὡς μαγομοίαις πεί-
 θεσθαι πορτέροις. εἰ δὲ ἑαυτῶν ἢ μὲν φέουσι. τί πέρα τῆ
 κηροῦ τοῖς ἐτέροις ἐπάρευσιν; εἰ θεβαίαις ταπεινοῖς
 παιεῖν. αὐτῶν τῶν λακεδαίμονίαις ἰσχυροῦς καθεστῆναι καὶ
 πᾶν γερᾶν. ὡς δὴ ἐγὼ πορτέροις πορτέροις ὑμᾶς εἰ-
 πῶν. ἴσως ἂν πάντες τῶν ὅτι τὰ ὑμῶν δίκαια πάντες, ἑαυ-
 τῶν μὴ βούλων) μέγιστον τούτων ἀγχύνονται μὴ πορτέ-
 ρου τοῖς δὲ ἀδικοῖς, ἐναντιοῦνται φανεροῦς ἀλλῶς τε
 καὶ πᾶσι βλεψῶν) καὶ τῶν, τὸ λυμαγιδίον πᾶσι
 ὀφεισόμεν. καὶ ταύτῃ ἀρχὴν οὐσαν πάντων τῶν κηρῶν,
 τὸ μὴ θέλειν τὸ δίκαιον πορτέροις ἀπὸ δὲ. ἵνα τοῖνυν μὴ
 τῶν ἐμποδῶν γηροῦσιν, τὸ, τοῖς θεβαίοις γυέδω μ-
 κροῖς, τὰς ὑμῶν θεασιαις, καὶ τὸ ὄρχον. Ἐ τὰς πλαταγῶν,
 κατοικίεσθαι φεῖν καὶ συμπορτέροις αὐτοῖς, Ἐ
 τοῖς ἄλλοις ἀξιοῦσιν. ταῦτα γὰρ κηρῶν καὶ δίκαια, μὴ
 πορτέροις πόλεις ἀρχαίαις ὄψα λαβεῖν. τὴν ἢ μεγ-
 λην πόλιν. Ἐ τὴν μεσλίην, μὴ πορτέροις τοῖς ἀδικοῦ-
 σιν μὴ δὲ τῆς πορτέροις τῆς θεασιαις Ἐ πλαταγῶν,
 τὰς ὄψα καὶ κατοικίεσθαι πόλεις ἀναρεθείσας πορ-
 τεροῦ. καὶ ἢ πορτέροις ταῦτα, ἢ δὲ, ὅς τις ἐβελήσεν)
 παύσεισθαι θεβαίαις ἔχοντες τὴν ἀλλοξίαν. εἰ ἢ μὴ, πορ-
 τεροῦ μὲν ἐναντίας ἔξομῶν πορτέροις ἐκείνα τέτις, εἰκότως,
 ὅταν ἠγῶνται τὴν ἐκείνων κατοίκησιν ἑαυτοῖς ὄψα λαβεῖν
 φέρεται. εἰτ' αὐτῶν ταῦτα ἔξομῶν αὐτοῖς. τί γὰρ ὡς
 ἀληθῶς ἔσα πέρα, ὅταν αἰεὶ τὰς μὲν οὐσας πόλεις ἐ-
 μὲν ἀναρεῖν, τὰς ἢ ἀνηρημῶν ἀξιοῦσιν οἰκίεσθαι. λέγ-
 σι τοῖνυν οἱ μάλιστα δοκοῦντες δίκαια λέγειν, ὡς δὲ τὰς
 βεβαίαις εἶσονται συμμάχοι. οἱ δὲ, φασὶ μὲν αὐτοῖς οὐκ εἶναι
 σήλας, ἀλλὰ τὸ συμφέρον εἶναι τὸ ποιῶν τὴν φιλίαν
 τοῖς τε βοηθοῦσθαι ἑαυτοῖς, τοῦ τοῖς νομίζεσθαι συμμάχοις. ἐγὼ δὲ
 εἰ τὰ μάλιστα εἰσι τοιοῦτοι, ὡς δὲ ἴσως
 ἐγὼ. φημὶ δὲ ἡμᾶς τούτοις τε ἀξιοῦσιν καθερεῖν τὰς
 σήλας, καὶ λακεδαίμονίαις ἄγαν εἰρηνῶν, εἰ ἢ μὴ ἐ-
 τε-

A quum autem amici fieri volunt, ut contra nobis bene
 faciant, obtrectare, ac omnibus modis dare operam,
 ne amici fiant: nec animadvertere, quod fidiore eos
 fuisse I hebanis ostenderint, eò se maiore supplicio
 dignos esse, qui nostram urbem talibus sociis, cum
 prius ad nos quam ad Thebanos venissent, spoliarent.
 Sed ista nimirum vaeordium hominum sunt, qui a-
 liis hos efficere socios volunt. Illud autem, quantum
 suscepta cogitatione diligenti, coniectura possis af-
 sequi, plerisque vestrum mihi esse assensuros arbi-
 tror, si Megalopolim Lacedaemonij ceperint, peri-
 culari Messenam, quod si & hanc expugnarent, dico
 vos Thebanorum socios futuros. Longè igitur ho-
 nestius & praestabilius est, ut Thebanorum socios ipsi
 suscipiamus, & Lacedaemoniorum avaritiam reprimamus:
 quàm ut nunc verentes, ne socios Thebanorum
 conseruemus, hisce desertis, postea ipsis Thebanis
 opitulemur, atque insuper de nobis ipsis in metu
 & periculis simus. Neque enim nostrae urbi tutum
 esse puto, ut Lacedaemonij Magnam urbem capiant,
 & rursus magnifant: quum videam, eos etiam nunc
 suscepisse bellum, non suae defensionis causa, sed ob
 veterem potentiam recuperandam. Quae verò, dum
 illam obtinerent, appetierint: ea vos cum magis fortasse
 quàm ego sciatis, iurè metuetis. Admodum autem ex
 oratoribus audire velim, qui se & Lacedaemonios &
 Thebanos odisse dicunt, utrum utriusque illos quos sanè
 oderunt, propter vos & utilitatem vestram oderint:
 an verò in gratiam Lacedaemoniorum Thebanos, &
 Thebanorum causa Lacedaemonios utriusque? Quod
 si propter illos, dixerint: neutris, utpote furiosis,
 obtemperandum est. Sin vestra causa dicturi
 sunt: cur ultra quàm sat est, tempusque patitur, alteros
 extollunt? Possunt enim, possunt I hebanis deprimi,
 etiam si Lacedaemoniorum opes non augeantur, & om-
 nino facilius, quo autem pacto: id ego vobis declarare
 conabor. Vniuersi hoc scimus, omnes, etiam si iustitiam
 curent, erubescere tamen ad tempus, ea quae iusta sunt
 non agere: & hominibus iniuriis palam aduersari,
 praefertim si qui laeduntur. hac re labefactari omnia
 cõuenimus, & hoc principium esse malorum omnium,
 quod homines nolunt ea simpliciter agere quae iusta
 sunt. Ut ne igitur hoc impediatur, quod minus
 Thebanorum opes minuatur: & Thespias, & Plataeas,
 & Orchomenum instaurari oportere dicamus: eosque
 adiuemus, & alios ut idem faciant, hortemur.
 Est enim & honestum & æquum, ne vetustas
 vrbes euersas esse patiamur, Megalopolim autè
 & Messenam iniuriosis non obiciamus: neque praetextu
 Thespensium & Platensium, incolumes vrbes, quaeque
 habitantur, excindi sinamus. Quod si haec promulgata
 fuerint: nemo erit, quin Thebanos velit alienos agros
 tandem amittere. Sin minus: primum nobis aduersa
 buntur, ne illa confici possint: nec iniuria, quum
 existimabunt illarum urbium instauratiorem excidium
 sibi allaturam. Deinde nostri conatus erunt irriti.
 Nam quis tandem erit exitus, si vrbes incolumes
 excindi sinemus, & eas instaurari postulabimus? Dicunt
 porro qui æquissima dicere videntur, oportere
 Arcades erectas cum Thebanis columnas tollere, si
 modò nobis constanter socij esse debeant: alij
 columnas eis esse negant, sed utilitatem esse quae
 amicitiam conciliet: & eos haberi pro sociis, à quibus
 adiuuentur. Ego verò si maximè tales sunt, ita sentio:
 Postulandum esse dico, simul, ut hi sttuas tollant,
 simul, ut Lacedaemonij pacem agant. Vtri autè ita fa-

cere noluerint: tum scilicet eos adsciscendos, qui dicto fuerint audientes. Siue enim pace cōciliata, Megalopolitæ a huc Thebanorum societati adhaerebunt: omnibus nimirū perspicuum erit auariciam & emolumenta Thebanorum, non æquitatem eos sequi: siue Megalopolitæ socios nos sine fraude facient, & Lacedæmonij pacem turbare tamen conabuntur: castrate profectò neminem poterunt, se non de hoc laborare, vt Thespia instaurantur, sed vt Thebanis hoc bello conflictantibus interim ipsi Peloponnesū subigant. Demitor autem quosdam qui formidandū cēsent, si Thebanorum socij Lacedæmoniorum hostes sint: sed si Lacedæmonij illos ipsos euerterint, id formidandum non censent. præsertim cum tempus re ipsa nos docuerit, Thebanos semper his sociis vti contra Lacedæmonios: Lacedæmonios autem, dum eosdem habuere, contra nos illis fuisse vsos. Proinde illud etiam cogitandum censeo: si vos Megalopolitas non receperitis: iis expugnatis & profligatis, Lacedæmonios statim fore potentes. sin fortè manserint incolumes (sicuti nonnulla iam præter spem euenerunt) firmos Thebanorum socios meritò futuros. si autem eos vos receperitis, salutem suam vobis acceptam relaturus. Verùm euentum & periculi considerationem transferamus ab illis, idēque negociū in Thebanis & Lacedæmoniis consideremus. Si igitur Thebani, bello vt debent, subacti fuerint: iusto maiores non erunt Lacedæmonij: quod Arcades aduersarios in vicinia habebunt. Sin Thebani fortè emerferint, incolumesq; manserint, & non conciderint: saltem infirmiores erunt. postquam hi socij nobis facti, & per nos conseruati fuerint. Quare modis omnibus expedit: vt Arcades neque deseramus: neq; committamus, si fortè manserint incolumes, vt aut suis euasisse viribus aut aliorum opera, ac non vestra ope conseruati esse videantur. Ego quidem Athenienses, deos testor, me neutros vel amare vel odisse priuatim: sed ea dixisse quæ vobis profutura patem: & vos hortor atque moneo, ne Megalopolitas deseratis, aut omnino vllum imbecilliozem obiciatis violentiæ potentiorem.

LIBANII ARGVMENTVM ORATIONIS de fœdere Alexandreo.

Qum Alexander Macedo Messenam Philiadæ tyranni filiis restituisse: accusat eum de fœdere, quod ei cum Atheniensibus & Græcis intercedat, violato. affirmat etiam, Macedones multis aliis in rebus, pactis non stetitisse, idque non negligendum esse censet. Videtur autem hæc oratio falsò tribui Demostheni. nec enim forma orationis cum aliis Demosthenicis conuenit: sed ad Hyperidis stylum propius accedit, cum in aliis, tum verbis quibusdam, huic quam Demostheni magis vsitatis, veluti νεύρουτος id est noui homines, vel nuper ditati, & βδελυρόντα id est, improbe, ac petulantæ ager.

DEMOSTHENIS DE FOEDERE ALEXANDREORATIO, XVII, Hieronymo Vvolffio Interprete.

perstrigit oratores, qui fœderis prætextu Alexandri tyranidem fœderant: que res sit ipse iubeat.

Vhemētē, Atheniēses, probādi sunt, qui exhortātur & iubent, vt pactis & cōuēctis stemus: si ita sētiūt vt loquūtur. liberū enim populū nihil perinde lecere existimo, vt æquitatis & iustitię studiū. Parigitur est, eos qui hoc tātō pere virgēt, nō abuti verbis, atq; obstrepere, cum

δρίζειν. διὲ τοίνυν τοὶς λίαν ἐπ' αὐτὸ πρῶτα κληρωτάς, μὴ τὰ μὲν λόγῳ καταχρωμένους ἐνοχλεῖν, πάν-

A λωσι ποιεῖν ὁ πότερος ταῦτα πρὸ ἡδὴ μὲν ἤδη ἔδελόντων, ἡμᾶς χλευάζει. εἴτε γὰρ εἰρλίως γιγνομένης αὐτοῖς, οἱ μεγαλοπολίται ἐπὶ τῆς θηβαίων συμμάχιας ἐξόνται. φανεροὶ δὴ πάντων ἴσονται, τὴν πλεονεξίαν τὴν θηβαίων, οὐ τὸ δίκαιον ἀξιοῦμεν. εἴτε συμμάχους ἀδύλωσ ἡμᾶς ἤδη μεγαλοπολίται ποιουμένων, μὴ ἐδελέσσοισιν ἀγρὴν εἰρλίως οἱ λακεδαμόνιοι δῆλοι δῆπου πάντων ἴσονται, οὐχ ἵνα δεσποτῶν κατοικισθῶσι ποιούμενοι τὴν ἀσφάλειαν. ἀλλ' ἵνα τῆς πολέμου τούτου περιεσηκότες θηβαίοις, τὴν πελοπόννησον ὑφ' ἑαυτοῖς ποιήσωσι. θαυμάζω δὲ ἐνίων, εἰ τὸ μὲν θηβαίων συμμάχους εἶναι τοὺς λακεδαμόνιους ἐχθροὺς, φοβουῦνται; εἰ δὲ καταστρέψονται λακεδαμόνιοι τοῦτοις αὐτοῖς, μηδὲν ἠγροῦνται φοβερόν καὶ ταῦτ' ἐργῶν ποιεῖν ἡμῖν δεδωκότες τῆς χρεῖρας, ὅτι θηβαῖοι μὲν τοῦτοις συμμάχους ἐπὶ λακεδαμόνιους ἀεὶ χρωῦνται. λακεδαμόνιοι δ' ὅτι εἶχον αὐτοῖς, ἐφ' ἡμᾶς ἐχρωῦντο. οἷμαι τοίνυν ἐργῶν κακείνων ἐνδυμείδης δέειν, ὅτι μὴ περὶ δεξιομένων μὲν ὑμῶν τοὺς μεγαλοπολίτας, εἰ μὲν ἀναρῶσιν καὶ διοικισθῶσιν, ἰχυροὺς λακεδαμόνιους δὲ οὐκ ἔστιν εἶναι. εἰ μὲν ἡ σωθῶσιν ἄρα, ὡς ἡδὴ πικρὰ παρ' ἡγῆσας ἐξέβη, βίβαιοι σύμμαχοι θηβαίων δίκαιως ἴσονται. εἰ μὲν ἡ περὶ δεξιοῦσιν, τοῦτοις μὲν ὑπέρξει ἡδὴ σταθλῶν δὲ ὑμᾶς. τὸ δ' ἐπιβεβησμένον, καὶ τὸν τῆς κινδύνου λογισμὸν μετνεγκόντες, σιοπῶμεν ἐπὶ θηβαίων καὶ λακεδαμόνιων. εἰ μὲν τοίνυν καταπολεμηθῶσιν οἱ θηβαῖοι ὡς περὶ αὐτοῖς δέει, οὐκ ἴσονται μείζους τῆς δέοντος οἱ λακεδαμόνιοι, τοῦτοις ἐχροντες ἀππαλαίσι τοὺς ἀρχαῖδας, ἐγγὺς οἰκουῦντας. εἰ μὲν ἡ ἀνένεγκωσιν ἄρα οἱ θηβαῖοι, καὶ σωθῶσιν, καὶ μὴ πύσωσιν ἀλλ' οὐκ ἀδενέστεροι γὰρ ἴσονται, ἡμῖν συμμάχων γυγνομένων ἤδη δὲ καὶ δὲ ἡμᾶς σεσωσμένων. ὡς τε πανταχῆ συμφέρει, μήτε περὶ δῶσι τοὺς ἀρχαῖδας, μήτε δὲ αὐτοῖς, ἀλλ' ἄρα σωθῶσιν, περιεργονέμεναι δοκεῖν. μηδὲ δὲ ἀλλοῖς πινάς, ἀλλὰ δὲ ὑμᾶς, ἐγὼ μὲν, ὡς ἀδρες ἀθλουῶσι, μὰ τοῖς θεοῖς, οὐτὴ φιλαὸν οὐδέποτε, οὐτὴ μιστῶν ἰδέα, εἴρηκα ἀλλ' ἀνομίζω συμφέρειν ὑμῖν, καὶ πρῶτα, μὴ περὶ δῶσι μεγαλοπολίτας, μηδὲ ἀλλων ἀπλάως μηδένα ἤδη ἡγῆσίων τῶν μείζονι.

LIBANII OTYΠOΘEΣIΣ, τῆς περὶ τῆς πρὸς ἀλέξανδρον συνθηκῶν λόγου.

A λέξανδρον τὸ μακεδόνου καταχρόντος εἰς μεσσηνίαν τοῦ φιλιάδου τῶν παλαιῶν πύσας, αἰπάται πρῶτα τῆς συνθήκης εἶναι τὸ πρῶτον παρὰ ἀθλουῶσιν, καὶ ἔπειτα ἡλικίᾳ. περὶ δεξιοῦσιν αὐτῶν δὲ καὶ ἐν ἡμοῖς πολλοῖς τῆς συνθήκης φησὶ τὸν μακεδόνος, καὶ μὴ περιεργῶν ταῦτα πρῶτα εἶναι. ὁ δὲ λόγος, ἡ δὲ περὶ δεξιοῦσιν εἶναι δοκεῖ οὐ γὰρ εἶκοι καὶ τὴν ἰδέαν τοῖς ἡμοῖς, τοῖς τῶν δημοκράτων ἀμα τῶν ἡγῆσίων χαρακτῆρῶν μᾶλλον περὶ φέρει, τὰ τε ἡμᾶς, καὶ ἐξέχει πινάς ἔχει καὶ ἐπιπύον μᾶλλον εἰρημίας, ἢ τὸν δημοκράτων. οἷον, νεόπλουτοι, καὶ βδελυρόσονται.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ Ο ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ ΛΟΓΟΣ.

AΞΙΟΝ ὑποδέχεσθαι, ὡς ἀδρες ἀθλουῶσι σφόδρα ἤδη τοῖς ὄρκοις, καὶ τῆς συνθήκης δεξιομένους ἐμμελεῖν, εἴπερ αὐτὸ πεπεσμένον ποιῶσιν. οἷμαι γὰρ εἰ δὲν ἔπειτα τοῖς δημοκρατοῦσιν ἀπέφην, ὡς περὶ τὸ ἴσον, τὸ δίκαιον ἀσφάλειαν, ἀλλὰ τὸν τῆς κινδύνου λογισμὸν μετνεγκόντες, σιοπῶμεν ἐπὶ θηβαίων καὶ λακεδαμόνιων.